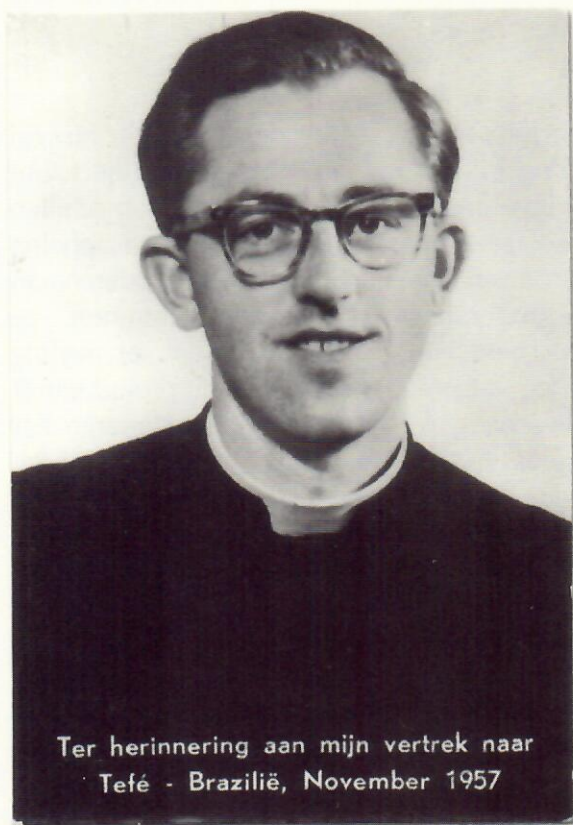

Onderstaande levensbeschrijving komt uit het boek: 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (100 pagina's A4)
Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.

Teveel Brazilianen denken niet Braziliaans

Antonio van Lankveld was leraar, overste en pastoor in Brazilië en assisteert daar nog steeds in parochies.

Antonius van Lankveld werd geboren in Volkel op 11 februari 1927 als zoon van Umbertus Gerardus van Lankveld (1897-1963) en Adriana van Haandel (1894-1975). Het gezin verhuisde naar de Peelsehuis in Boekel. Toon wilde pater van de H.Geest worden en ging daarom naar het kleinseminarie in Weert, deed het noviciaat in Gennep en het grootseminarie in Gemert, waar hij op 15 juli 1956 tot priester werd gewijd.

Antoon van Lankveld

Het jaar daarna al wordt hij uitgezonden naar Brazilië, naar de parochie Sao Raimundo in het Amazonegebied. Na drie jaar wordt hij leraar en econoom van het grootseminarie in Teresopolis (1960-1966) en later bekleedt hij dezelfde functie in Divinopolis (1966-1969). Maar in zijn vrije tijd doet hij nog veel meer. In 1967 schrijft hij: "Op het ogenblik zijn we met de bouwerij bezig om water te garanderen voor de uitbreiding van de tuin, zodat we nooit zonder water zitten. We hebben een klein stroompje naast het huis op het terrein en daar willen we ook gebruik van maken, omdat het bronwater is."

Hij ziet onrecht: "Tegenover ons huis is een ijzergieterij en die is met loon achter vanaf april. De werklui kunnen hun voornaamste etenswaren kopen langs de fabriek, omdat ze 't nergens anders in de winkel kunnen

krijgen. Maar nu is de pest dat die lui het veel duurder verkopen dan in andere winkels." En: "Van de week een vrouw een lift gegeven die, na een ziekenbezoek 30 km van huis, geen geld meer had voor de terugreis. De man verdient minder dan 20 gulden in de maand. Een ander geval is een man die 12 gulden verdient en er 10 aan huur moet betalen. Dat ze honger hebben, is te begrijpen."

In oktober 1968 meldt hij dat hij 18.000 boompjes wil planten en nog zo'n 3 ha maïs. In 1969 schrijft hij dat de arbeiders een zware tijd hebben omdat de verdiensten erg laag liggen en de rest alleen maar stijgt. "Teveel Brazilianen denken niet Braziliaans; dat ze een buitenlander proberen uit te zuigen, kan ik nog wel begrijpen, maar dat ze hun eigen landgenoten uitzuigen op een verschrikkelijke manier, is

toch wel een beetje erg." Hij is dan ook rector van de Karmelietessen en daar is hij niet altijd even gelukkig mee: "Ze zijn nog een beetje van het jaar nul, hebben niet door waar het eigenlijk om gaat en willen dan ook nog aangeven hoe hun rector moet praten en conferenties geven. Voor de rest gaat het goed met de zusters. Een beetje minder eigenwijs zou ze wel sieren."

In 1969 viert hij zijn koperen jubileum.

Zijn langste tijd brengt hij door in de parochie Don Bosco in Belo Horizonte (1969-1991), waar hij nog tal van andere functies vervult: directeur van het college Paulo VI en bouwheer van de uitbreiding van het college, overste voor centraal Brazilië (1979-1982; 1988-1997) en districtseconoom (1970-1976) en in 1984-1985 is hij ook nog pastoor voor de parochie

Sao Sebastiao in Contagem. Hij schrijft dan ook al in 1970: "Dat college hier eist de tijd helemaal op en voor de rest heb ik me met een heleboel andere dingen bezig te houden, zodat ik soms echt niet weet waar ik beginnen of ophouden moet."

In 1974 komt hij met vervroegd verlof vanwege de gezondheidstoestand van zijn moeder. In 1981 viert hij zijn zilveren priesterfeest in Belo Horizonte. In 1991 komt hij naar Nederland vanwege het kapittel van zijn orde.

Bij terugkeer in 1992 wordt hij pastoor van een andere parochie in Belo Horizonte, de parochie Gloria. Hij blijft daar tot 1997. Op dit moment assisteert hij in parochies, waar zijn hulp nodig is.

Pater Antoon van Lankveld. De uitbreiding van de tuin.

Op 8 juni 2025 is in Boekel een monument onthuld voor de Boekelse missionarissen. Tijdens de voorbereidingen voor het realiseren van dit monument is geprobeerd de levensverhalen van deze missionarissen zoveel mogelijk (verder) vast te leggen.

Hieronder een aanvulling op bovenstaande levensbeschrijving, geschreven door Jan & Riky Meulemeesters, in mei 2025.

Pater Toon van Lankveld vierde in 2006 zijn gouden priesterfeest, 79 jaar oud. Zijn gezondheid ging hard achteruit. In 2012 zag hij zich gedwongen terug te keren naar Nederland. In het Libermannhof in Gennip kreeg hij de nodige zorg. Zijn 88^e verjaardag kon hij nog met zijn familie vieren, maar zeventien dagen later stierf hij vreedzaam, op 28 februari 2015.